

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

16.1.2012

B7-0012/2012

NÁVRH UZNESENIA

predložený na základe vyhlásení Rady a Komisie

v súlade s článkom 110 ods. 2 rokovacieho poriadku

o záveroch zo zasadnutia Európskej rady (8. – 9. decembra 2011) týkajúcich sa návrhu medzinárodnej dohody o únii fiškálnej stability (2011/2546(RSP))

Søren Bo Søndergaard, Jean-Luc Mélenchon, Miguel Portas, Marisa Matias, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Paul Murphy, Cornelis de Jong, Willy Meyer, Patrick Le Hyaric, Mikael Gustafsson, Nikolaos Chountis, Marie-Christine Vergiat a Ilda Figueiredo
v mene skupiny GUE/NGL

RE\889261SK.doc

PE479.449v01-00

SK

Zjednotení v rozmanitosti

SK

Uznesenie Európskeho parlamentu o záveroch zo zasadnutia Európskej rady (8. – 9. decembra 2011) týkajúcich sa návrhu medzinárodnej dohody o únii fiškálnej stability (2011/2546(RSP))

Európsky parlament,

- so zreteľom na vyhlásenie hláv štátov a predsedov vlád krajín eurozóny z 9. decembra 2011,
  - so zreteľom na návrh medzinárodnej dohody o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii,
  - so zreteľom na článok 110 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže fiškálna dohoda sa nezaoberá hlavnými prvkami, ktoré viedli ku kríze, a to liberalizáciou, dereguláciou a prílišným spoliehaním sa na finančné trhy, rastúcimi makroekonomickými rozdielmi v eurozóne a presadením neoliberalných politík;
- B. keďže opatrenia navrhnuté hlavami štátov a predsedami vlád sú pokračovaním neúspešných politík a základné príčiny finančnej a hospodárskej krízy sa stále neriešia, najmä pokračujúca deregulácia kľúčových hospodárskych sektorov a rastúce makroekonomické rozdiely v eurozóne;
- C. keďže závislosť od finančných trhov sa napriek ich ničivým účinkom od začiatku finančnej krízy ešte zvýšila; keďže takýto vývoj môže ukončiť len verejná kontrola bánk a poskytovanie úverov s nízkymi úrokmi členským štátom zo strany Európskej centrálnej banky;
- D. keďže navrhovaná fiškálna dohoda pripraví demokraticky zvolené vlády členských štátov o možnosť rozhodovania v oblasti fiškálnej politiky, znemožní národom Európy vrátane vnútroštátnych parlamentov demokratickú kontrolu a zavedie trvalý rámec úspor;
- E. keďže vlády v celej Európe prijali diktát finančných trhov a svoje politické návrhy preto nasmerovali v plnom rozsahu na uspokojenie trhov;
- F. keďže pravidlá upravujúce euro sú stanovené v existujúcich zmluvách a nemožno ich meniť bez toho, aby sa menili tieto zmluvy;
- G. keďže kríza dôvery medzi ľuďmi v členských štátoch EÚ a inštitúciami EÚ sa naďalej zväčšuje, čo vedie k prehlbovaniu krízy demokracie a legitimacy EÚ;
- H. keďže v dôsledku politiky EÚ ľudia čoraz viac vnímajú EÚ ako hrozbu pre ich hospodársky a sociálny blahobyť, zdroj rastúcej neistoty v súvislosti s ich prácou a príjmom, nástroj presadzovania nerovnosti a nespravodlivosti a prekážku pre úplnú demokraciu, čo by mohlo zhoršiť nacionalistické uzatváranie sa do seba, posilniť xenofóbne názory a viesť k nízkej účasti na voľbách vrátane európskych volieb;

1. je presvedčený, že opatrenia Európskej rady prehľbia globálnu krízu kapitalizmu;
2. dôrazne odmieta medzinárodnú dohodu o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii a nedávne zmeny v štruktúre tejto únie (hospodárska správa, európsky semester, Pakt Euro plus); je presvedčený, že tieto zmeny predstavujú vrcholne spiatočnickú, nedemokratickú a extrémne neoliberalnú reakciu na súčasnú krízu;
3. odsudzuje skutočnosť, že návrh medzinárodnej dohody o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii sa zameriava práve na tie nástroje, ktoré viedli ku kríze, namiesto toho, aby preorientoval hospodársky rozvoj v EÚ 27 na úplnú zamestnanosť (vrátane väčšieho počtu nových a lepších pracovných miest), sociálno-ekonomický rast, sociálnu súdržnosť (najmä boj proti chudobe, nerovnosti príjmov a nezamestnanosti) a ochranu životného prostredia, a že prehlbuje deficit demokratickej legitimizácie existujúcej politiky tým, že ignoruje úlohu Európskeho parlamentu a národných parlamentov;
4. ďalej je presvedčený, že návrh medzinárodnej dohody bude inštitucionalizovať úsporné opatrenia a vzdá sa zásady rovných demokratických práv všetkých 27 členských štátov, čo nevyhnutne prehľbi krízu, zníži životnú úroveň väčšiny ľudí v EÚ, zvýši nerovnosť medzi členskými štátmi a vytvorí rozpory, ktoré povedú k viacrýchlostnej EÚ, čo ohrozí nielen existenciu eura, ale možno aj samotnej EÚ ako celku;
5. trvá na tom, aby diskusia o východisku z hospodárskej krízy nebola ponechaná len na inštitúcie EÚ a vlády členských štátov Únie, ale aby do nej bola zapojená aj občianska spoločnosť, odbory, nezamestnaní a ďalšie sociálne vylúčené časti európskych spoločností; požaduje komplexnú diskusiu s obyvateľmi Európy v súvislosti s ich očakávaniami voči EÚ a s jej cieľmi;
6. je presvedčený, že vzhľadom na rozsah záväzkov načrtnutých v návrhu medzinárodnej dohody je nutné uskutočniť čo najširšie konzultácie s občanmi prostredníctvom referend usporiadaných podľa vnútroštátnych pravidiel; trvá na tom, aby sa tieto referendá usporiadali bez politického zasahovania zo strany Európskej komisie;
7. poznamenáva, že akákoľvek zmena írskej ústavy vyžaduje referendum a že táto ústava zveruje rozpočtové právomoci írskemu parlamentu a vláde, čo znamená, že v prípade akéhokoľvek prenesenia rozpočtových právomocí je nutná zmena ústavy;
8. je presvedčený, že vlády tých členských štátov, v ktorých nie je možné usporiadať referendum, by mali dať svojmu ľudu právo rozhodnúť o ratifikácii tejto dohody prostredníctvom konzultácie s obyvateľstvom;
9. zdôrazňuje, že všetky budúce zmeny zmlúv EÚ sa musia prijať v súlade s riadnym postupom revízie zmlúv; odmieta akékoľvek využitie zrýchleného postupu;
10. je presvedčený, že hlasovanie o alternatívnych hospodárskych či fiškálnych politikách, ktoré navrhujú politické strany, je základným prvkom demokracie v členských štátoch a že tento návrh medzinárodnej dohody výrazne obmedzí možnosti akejkolvek budúcej zvolenej vlády realizovať vlastné politiky, a to nielen vo fiškálnej a hospodárskej oblasti, ale aj v sociálnych, vzdelávacích a kultúrnych otázkach, a že táto skutočnosť predstavuje

zásadnú hrozbu pre zásadu subsidiarity;

11. odmieta, aby sa na Európsky súdny dvor a Európsku komisiu preniesli ďalšie právomoci, na základe ktorých by tieto inštitúcie mohli zasahovať do rozpočtovej politiky členských štátov;
12. poznamenáva, že pravidlá upravujúce euro sú stanovené v existujúcich zmluvách EÚ a nemožno ich meniť bez toho, aby sa menili uvedené zmluvy;
13. vyjadruje poľutovanie nad právnym a politickým zmätkom panujúcim v súvislosti s týmto návrhom medzinárodnej dohody, a najmä nad tým, že chýba konkrétny a verejný návrh dohody;
14. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a parlamentom členských štátov.